

Kızıl Vazo

– S.SAMYELİ · 09 Eylül 2014

Hayret,

İlk kez böylesine hızlı ve ritmi bozuk çarpıyordu genç kadının yüreği

Peki neydi bu şimdi

Aşk mı ?

Kendi kendisine mırıldandı; yok canım daha neler.

Bir anda gözü duvarda duran saate ilişti vakit hayli ilerlemiş mesai saati çoktan sona ermişti.

Yavaş yavaş toparlandı, yarım kalan iş dosyalarını büyük bir titizlik ile yerleştirdi bilgisayar çantasına.

Gün boyu kafası o kadar dolmuştu ki oturduğu yerden zor kalktı ayağa

Bir kez daha baktı masanın üzerinde duran kızıl vazonun içerisinde ki gül demetine ve hafiften bir tebessüm belirdi yüzünde

İşte yine aynı duyguyu hissetmişti kadın ılık ılık bir şeyler inmişti dışından tırnağına.

Bir elinde gül demeti bir elinde çalışma dosyalarının bulunduğu çantası ile yorgun adımlarla yaklaştı çıkış kapısına. Vakit hayli geç olmuş ortalık kararmıştı bu saate otobüsü bekleyemezdi hemen el kaldırdı yanından geçen sarı taksiye ,

İstiklal caddesine lütfen, diyerek yorgun bedenini bırakı verdi taksinin arka koltuğuna.

Bir taraftan caddede bir an önce evine gitmek isteyen insanların telaşını bir taraftan da trafik kargaşasını seyrediyor.

Telefonuna gelen bir mesaj sesi ile dikkatini caddeden çantasına çevirdi genç kadın

; Umarım bana kızmamışsınızdır.

Gelen mesaj kucağında tuttuğu kırmızı güllerin buketini gönderen genç adamdan geliyordu.

Kısa ve öz sadece ; hayır kızmadım diyebildi.

İşte yine başlamıştı bedeninde ılık iklimlerin akışı.

Neler oluyordu böyle, neden her defasında aynı duygulara kapılıyordu genç kadın

Bunun adı gerçekten de aşk olabilir miydi acaba .

Zihninden geçen bu sorulara bir cevap bulmaya çalışırken, ineneği durağa geldiğini fark etti genç kadın ve,

; müsait bir yerde inebilir miyim dedi.

Bir taraftan taksimetrede yazan ücreti taksinin şoförüne uzatırken bir taraftan da araçtan inemeye çalışıyordu.

Ve işte nihayet fakir hanesinin kapısına gelebilmişti çantasını karıştırırken anahtarlarını güç belada olsa bulmuş ve içeriye ilk adımını atmıştı.

Keskin bir sigara kokusu kapladı genzini belli ki dün gece içtiği sigaranın kokusu halâ terk etmemişti evini.

Önce kucağında ki gülleri bir vazoya koymalıyım diye düşündü ; ama benim bu gülleri içine ıslata
bileceğim bir vazom yok ki
Mutfağa doğru yöneldi ve raftan aldığı bir konserve kavanozunun içerisine büyük bir titizlik ile
yerleştirdi gülleri
Bu güller onun için çok önemliydi ilk defa birileri kendisine çiçek gönderiyordu
Belki de bu yüzdendi genç kadının duygularının telaşı.

O kadar yoğun bir iş günü geçirmişti ki öğle yemeği yemeyi bile düşünememişti açlıktan miğdesinin
büzüştüğünü hissetti bir anda, bu saatten sora yemek yapmak hiç de işine gelmiyordu doğrusu,
Çaydanlığın altını yaktı ve soluğu banyoda aldı, bir duş alıp günü yorgunluğundan bir an önce kurtulmak
istiyordu.

Duştan çıktığında çay suyu çoktan kaynamıştı çayını demledi, kahvaltılıklarını bir bir dizdi masanın
üzerine .

Tamda bardağına çayını dolduracak iken bir mesaj sesi ilişti kulağına
; kim olabilir ki gecenin bu saatin de
; yoksa o mu?

Evet oydu, bu gün hayatında ilk kez kendisine çiçek gönderen adam
; müsait olursanız yarın sabah kahvaltıyı birlikte yapabilir miyiz, diyordu
Ve işte yine başlamıştı genç kadının ruhunda ki ılık duyguların telaşı.

Aç karnı tok oldu bir anda, çay bardağını eline alarak salona geçti sigarasını arıyordu genç kadının
gözleri.

Sigarasının dumanı odanın tavanına doğru kıvrım kıvrım yükselirken
iş yerinden gelirken çantasına koyduğu dosyalar geldi bir anda aklına.
Bu kafa ile bakamazdı artık o dosyalara.

;en iyisi gidip yatmak yoksa bu gece çok uzun olacağı benziyor dedi.

Pijamalarını giydi ve usulca sokuldu annesinin çeyizinden hatıra kalan yün yorganının altına
Yatağı buz kesiyordu üşüdü, iliklerinin titrediğini hissetti bir anda.

Başını yorganının içine iyice soktu ve kendi soluğu ile ısınmaya çalıştı genç kadın.

Bir taraftan da düşünüyordu cevapta vermemişti genç adamın mesajına.

Günün yorgunluğundan göz kapakları yavaş yavaş kapanırken istemeden de olsa uykunun kollarına
bıraktı kendisini ve kendi kendine mırıldandı genç kadın

;Sabah ola hayrola!

S.SAMYELİ